

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - היתרים – תמליל שוטף חלק ב'

מספר הוועדה: 19

מקום ההתכנסות: אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה: כ"ו באלול תשפ"ד (29.9.2024)

מזכיר הוועדה בדיון: נלי צדוק ודליה אלפסי

שעת תחילת הוועדה: 10:00

שעות סיום הוועדה: 17:28

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית
ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל
ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו
טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד-וורק ת M ג ו R ים גולד וורק תמלול והקלטה

יו"ר ישראל קלרמן:

טוב, אנחנו נעשה ברשותך, מיטל, עד שתכתבי את זה, נתחיל עם הצעת ה' של מעיין, אנחנו בתיק 50, אני חושב. אם אני זוכר נכון,

יוחנן וייצמן:

רק תיקים קלים?

עמנואל זלטס:

45.

ישראל קלרמן:

אז אני טעיתי,

עמנואל זלטס:

2018/192.1.

ישראל קלרמן:

2018/192.1, מעין בבקשה.

מעין זר:

טוב, לחדש היתר בתנאים.

ישראל קלרמן:

תודה.

מעין זר:

46, תיק 2017/325.1 לאשר בתנאים. 47, תיק 2020/557.1,

ישראל קלרמן:

2020,

מעין זר:

נכון, אמרתי 2020/557.1, לאשר את הבקשה בכפוף לשינויים ובתנאים.

ישראל קלרמן:

כן,

מעין זר:

ובנוסף קיבלנו איזה שהיא פנייה מעורך הבקשה ומהיזם, שהוא מבקש להעביר שטחים בין שתי דירות של היזם, בקומות החדשות, אין תוספת שטחים, זה בסך הכול,

יוחנן וייצמן:

זה הזכיר,

מעין זר:

בדיוק, בין דירה 34 ל – 35.

ישראל קלרמן:

אז אין בעיה?

מעין זר:

כן, אין פה שום בעיה,

ישראל קלרמן:

יופי, הלאה.

דליה אלפסי:

אז לשלוח את ההחלטה?

מעין זר:

זה תשלחי, 48, 2019/349.2 לחדש היתר בנייה בתנאים.

ישראל קלרמן:

כן,

מעין זר:

49, תיק 2019/68.1, לחדש היתר בנייה בתנאים. 50, 2018/577.1 לחדש היתר בנייה בתנאים, 51 2015/31.1 לחדש היתר בנייה,

יוחנן וייצמן:

תגידי אי-אפשר להוציא, אורך 3 שנים להוציא היתר?

ישראל קלרמן:

לא,

יואל שבת:

לא,

מעין זר:

הוא קיבל,

ישראל קלרמן:

הוא לא בנוי היום,

עמנואל זלטס:

זה חידוש היתר,

יואל שבת:

קודם כל,

עמנואל זלטס:

זה לא חידוש החלטה.

יואל שבת:

תשים לב, הארכות תוקף כבר לא באים לפה.

יוחנן וייצמן:

נכון, זה מהנדס העיר,

יואל שבת:

כן, זה מהנדס העיר,

עמנואל זלטס:

לא, יש לך שתיים, זכאים או שנה מהנדס העיר, או שתיים וועדה.

ישראל קלרמן:

הלאה, הלאה, בוא נמשיך הלאה, חברים. רגע,

מעין זר:

52, תיק 24/389,

ישראל קלרמן:

הלאה.

מעין זר:

לאשר את הבקשה בכפוף לשינויים ובתנאים.

ישראל קלרמן:

כן, רגע, אבל את 15/31.1 גם עשית, נכון? ב – 51.

מעין זר:

51 (לא ברור),

ישראל קלרמן:

הלאה, 53.

מעין זר:

53, תיק 23/455 לאשר את הבקשה בכפוף לשינויים ובתנאים.

ישראל קלרמן:

ציבורי,

יוחנן וייצמן:

מה יש שמה? יש גם בינוי?

דליה אלפסי:

על מה אתה מדבר?

מעין זר:

בקשה שתנאי למעבר לגורמים יהיה השלמת תנאים בקרה מרחבית.

דליה אלפסי:

מה?

מעין זר:

הבקשה,

יוחנן וייצמן:

יש שמה גם בינוי ב – 53?

ישראל קלרמן:

לא,

דליה אלפסי:

רגע סליחה,

ישראל קלרמן:

היא אמרה,

דליה אלפסי:

53,

ישראל קלרמן:

בסדר אני קורא את זה,

מעין זר:

לא, לא, זה לאשר את הבקשה. אבל תנאי למעבר הגורמים, שיהיה רשום החלטת הוועדה, תנאי למעבר לגורמים, יהיה השלמת תנאים,

ישראל קלרמן:

הוא אומר שלא,

מעין זר:

בקרה מרחבית,

ישראל קלרמן:

זה כולל שבילים, שביל אופניים,

יואל שבת:

אין לך שטח,

ישראל קלרמן:

פינות ישיבה, יש גם זה?

יואל שבת:

אני בודק את הנתונים הכמותיים,

מעין זר:

רגע, שנייה,

ישראל קלרמן:

אין שטח? אין שטח, הלאה.

מעין זר:

לרשום החלטת הוועדה,

יוחנן וייצמן:

זהו, אז צוות ו'.

ישראל קלרמן:

צוות ו', 54 מה? מיטל בבקשה. תודה רבה מעין, בהצלחה, שנה טובה. כתיבה וחתימה טובה.

דליה אלפסי:

מעין, תגידי להם מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אצלכם זה גמר חתימה טובה,

דליה אלפסי:

47,

מעין זר:

ו – 53.

ישראל קלרמן:

מה? לא היו פה, וועדה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

וועדות לפני כיפור?

ישראל קלרמן:

אז זה גם שנה טובה, וגם גמר חתימה טובה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

גמר חתימה טובה.

ישראל קלרמן:

גם צום קל, זה מה שהיא אמרה וגם חג שמח.

יואל שבת:

לא, לא, אני, הסליחה של ישראל אני לא מבטל,

ישראל קלרמן:

אני אבוא אלי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

תגידו אני לא סולח, תבקש שלוש פעמים.

עמנואל זלטס:

לא, אני מציע שתהיה עם פירוט כאן,

ישראל קלרמן:

מיטל, רגע חברים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ילדים באים ואומרים, סליחה, סליחה, זהו.

עמנואל זלטס:

אתה צריך לפרט את הסליחה, לא רק,

ישראל קלרמן:

2020/169.1,

מיטל שניאור:

לאשר. 2024/109 לאשר. 2023/396 לאשר. 2017/989 לאשר.

יוחנן וייצמן:

איפה אנחנו?

יואל שבת:

57,

מיטל שניאור:

2023/473.1, לדחות במתכונת המוצעת. 2016/1229.3 לדחות במתכונת המוצעת.

עמנואל זלטס:

על מה היה הפנייה? מיטל,

מיטל שניאור:

2016/1229.21,

עמנואל זלטס:

אחד היה.

מיטל שניאור:

לדחות במתכונת המוצעת. 2016/414.3 אני רוצה להוריד מסדר היום, כי ההמלצה היא לא אושרה רלוונטית נשארה לי כאן, אני אביא אותו לדיון הבא.

ישראל קלרמן:

טוב.

עו"ד אילנית מיכאלי:

תכתבי לתיקון המלצה. יורד מסדר היום,

ישראל קלרמן:

הלאה.

מיטל שניאור:

2015/780.7 לאשר. 2014/293.2, לדחות במתכונת המוצעת. 78./2011,

ישראל קלרמן:

רגע, שנייה, יש לנו על זה פנייה, לא?

יואל שבת:

לא קיבלתי,

נלי צדוק:

אין פניות.

ישראל קלרמן:

אין? לא קיבלתם?

עמנואל זלטס:

היה תיק אחד, לא?

מיטל שניאור:

זה לא פנייה, אתה דיברת איתי?

ישראל קלרמן:

איזה מספר?

יוחנן וייצמן:

זה משהו אחר,

יואל שבת:

מה? על מה אתם מדברים? על 63 בסדר היום?

מיטל שניאור:

זה כאילו, הוא (לא ברור).

ישראל קלרמן:

כן, 63. קיבלת?

יואל שבת:

לא.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אין פניות.

יוחנן וייצמן:

גם אני זוכר משהו.

ישראל קלרמן:

כן.

פנחס רוטנברג:

קיבלתם היום פנייה?

צחי ברים:

אני לא קיבלתי.

יואל שבת:

פניות מהרגע האחרון, זה,

ישראל קלרמן:

לא,

יואל שבת:

זה לא רציני.

ישראל קלרמן:

עכשיו תוקע (לא ברור),

יואל שבת:

גם כלפינו בכלל עכשיו להעלות את זה להסתכל על זה, לבחון את זה. את ההמלצה שישבו מול הצוות.

ישראל קלרמן:

לדחות במתכונת המוצעת?

יואל שבת:

כן,

ישראל קלרמן:

אז תוסיפו את זה גם שישבו עם הצוות על הפנייה.

נלי צדוק:

אבל מה? להוריד?

ישראל קלרמן:

לא, אני לא רוצה לנגוע בזה, אז אני אומר, כמו שכתוב, לדחות,

יוחנן וייצמן:

אני כאן אנסה לעזור, בוא, הם קצת מסכנים.

ישראל קלרמן:

לא, בסדר, וישבו.

עמנואל זלטס:

נראה, זה ארוך, ההמלצה היא לדחות,

יוחנן וייצמן:

היא שואלת ככה, למה, עוד דקה,

ישראל קלרמן:

מיטל, אז נוסיף את זה?

מיטל שניאור:

מה זה?

ישראל קלרמן:

התקבלה פה איזה פנייה, אנחנו רוצים לדחות במתכונת המוצעת, וישבו מול,

יוחנן וייצמן:

שנייה, שנייה, לא, דקה,

ישראל קלרמן:

או בוחן.

מיטל שניאור:

אני לא קיבלתי אותה. מתי היא הגיעה?

יוחנן וייצמן:

הגיעה כנראה היום, זה הבעיה, תוך כדי וועדה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מיטל.

מיטל שניאור:

מה?

יואל שבת:

מה הבעיה שתי שניות וחצי.

יוחנן וייצמן:

לא, באדום, באדום.

מיטל שניאור:

לקרוא את זה,

יואל שבת:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

לא, לי כיף, אני מהמחשב שלי זה באדום.

יואל שבת:

אתם רוצים להוריד את זה מסדר היום?

יוחנן וייצמן:

בוא, תוריד מסדר היום, כן, תוריד. תשבצי לבא, מה?

יואל שבת:

מה זה עוזר, מה זה עוזר?

יוחנן וייצמן:

לא, אז ככה, בוא הנה, אני אגיד לך דוגמא,

יואל שבת:

בן אדם שלח מהרגע להרגע, ואתם רוצים להוריד מסדר היום,

ישראל קלרמן:

זה יפה,

יוחנן וייצמן:

מה אכפת לך? שבועיים. הוועדה הבאה,

יואל שבת:

אבל למה?

ישראל קלרמן:

לא, לא, להוסיף, להוסיף משפט שישבו איתך, וזהו.

יואל שבת:

בסדר, מקובל.

ישראל קלרמן:

להוסיף משפט שישבו איתכם.

נלי צדוק:

כמו ההמלצה רק תשבי עם הזה.

יואל שבת:

תוסיפי בסוף השורה שמה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן.

מיטל שניאור:

היא יושבה איתי,

יואל שבת:

היא יושבה כבר?

מיטל שניאור:

מיילים, מי זאת?

ישראל קלרמן:

שולגסר.

מיטל שניאור:

אסתי משהו, כן, כן היא דיברה איתי.

ישראל קלרמן:

ואת אומרת לה לא על הכול?

מיטל שניאור:

לא שאמרתי לה - לא. הסברתי לה מה אנחנו רוצים.

יוחנן וייצמן:

מה הסברת למה על המעליות, מה הסברת לה?

ישראל קלרמן:

אין בעיה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

שתשב שוב,

יוחנן וייצמן:

מה הסברת לה על המעליות, על הטענה שלה? היא טוענת שהיות והתב"ע כפופה ל – 5022, אז זה,

מיטל שניאור:

לגבי המקלט, (לא ברור) נכון?

יוחנן וייצמן:

נכון, אני שאלתי, מקלט בסדר.

מיטל שניאור:

שנייה, רגע, כן, אנחנו בגבעת המבותר, בגבעת המבותר, זה בתים, בתים חד – משפחתיים שיש להם מקלט, הם לא יכולים לבקש בנוסף ממ"ד, כי לשם מקלט, והמקלט הזה משמש רק אותם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מקלט יחיד,

מיטל שניאור:

אלא אם כן, הם יראו לנו,

יוחנן וייצמן:

באותה קומה?

מיטל שניאור:

שטח עיקרי, עבור המקלט,

יוחנן וייצמן:

זה אותה קומה?

מיטל שניאור:

לא כמו שיש בבנין,

יוחנן וייצמן:

אני אומר לך זה בדירה שלהם.

מיטל שניאור:

זה לא כמו שיש לנו בנין שאנחנו, מאפשרים פתרון מיגוני לכל אחד, מעודדים פתרון מיגוני, אז היא לא יכולה גם מקלט, וגם ממ"ד, זה לעניין הממ"ד. לעניין המעלית, קצת היה שם ערבוב, יש 5% לבנין גבוה, אוקי, שבנין גבוה שעמד בהגדרה בנין גבוה, יכול לקבל עוד 5% למעלית, ויש 5% נגישות.

יוחנן וייצמן:

כן,

מיטל שניאור:

היא השתמשה פה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

תגידי את הסוף. בסדר?

מיטל שניאור:

היא כאילו מבקשת, היא יכולה להצמיד את המעלית לבנין, היא לא מצידה אותו לבנין, היא מבקשת איזה שהיא מבואה מאוד רחבה, שאין לה הגיון,

יוחנן וייצמן:

ומי מרוויחה בזה?

מיטל שניאור:

אני אראה לכם.

יוחנן וייצמן:

אני לא אוהב את (לא ברור).

יואל שבת:

תקבל החלטה,

יוחנן וייצמן:

זה סך הכול יש פה בן אדם.

יואל שבת:

אבל היא יושבה איתו, היא יושבה איתה.

ישראל קלרמן:

אפשר להמשיך הלאה? אז מה?

יואל שבת:

בהתאם להמלצה.

מיטל שניאור:

אני יכול להראות לך, יש לי פה את ה - ,

יואל שבת:

בהתאם להמלצה, אם יהיה איזה שהוא שינוי, שישבו איתך.

ישראל קלרמן:

תשבי איתם,

ישראל קלרמן:

אם הוא רוצה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אפשר לכתוב את זה מפורשות,

ישראל קלרמן:

כתבנו,

יוחנן וייצמן:

נשב.

ישראל קלרמן:

כתבנו בסדר, מאה אחוז, מיטל, הלאה. 64.

מיטל שניאור:

2011/378.2 לחדש היתר בנייה. 1992/460.5 לדחות במתכונת המוצעת. 1991/650.14 לדחות במתכונת המוצעת. 1991/472.4 לאשר. 1969/519.4 לדחות במתכונת המוצעת.

עמנואל זלטס:

רגע, למה מעלית?

מיטל שניאור:

זה אותו, לא, למה?

עמנואל זלטס:

אותה סוגיה?

מיטל שניאור:

למה? זה אותו דבר, זה גם גבעת המבתר, מבקשים ממ"ד בנוסף למקלט, שלא הוכיחו לנו בעצם שיש שטח עיקרי עבור מקלטים, הם מבקשים בעצם כפל של פתרון מיגוני.

עמנואל זלטס:

אגב מה הפתרון בדברים האלה? לאטום את המקלט?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כי להם מקלט פרטי.

עמנואל זלטס:

להוכיח שטח? לא, אני שואל שאלה כללית, אם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם הוא רוצים יותר לחזק,

עמנואל זלטס:

יש פה היום, עדיף ממ"ד, נכון? אין להם תב"ע לזכויות בנייה, אז אין להם ממ"ד?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אבל העדיפות לממ"ד היא לא בגלל שמקלט לא טוב, בגלל שזה יהיה דירתי. ברגע שיש להם מקלט דירתי, זה מקלט פרטי.

עמנואל זלטס:

הוא מעוניין בממ"ד,

מיטל שניאור:

זה מקלט שמשרת רק את הדירה.

יואל שבת:

הפתרון המיגוני שניתן, זה היה (לא ברור) של,

עו"ד אילנית מיכאלי:

המקלט מעולה, המקלט הוא דבר מעולה, הוא רק לכולם.

יואל שבת:

הם רוצים 9 מטר,

עמנואל זלטס:

אז אין לו שום פתרון, לא יעשו תב"ע לזכויות בנייה למקלט.

יואל שבת:

אולי מחסן, אולי, יש אפשרות,

עמנואל זלטס:

אז אולי אפשר שיהיה מחסן?

יואל שבת:

אבל צריך לשבת לראות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לחזק משהו.

עמנואל זלטס:

אפשרות גם בשביל זה,

מיטל שניאור:

מחסן פה,

יואל שבת:

לא יודע, צריך לראות,

עמנואל זלטס:

אולי כבר יש להם מחסן,

יואל שבת:

לא יודע, אולי יש להם, אין להם.

עמנואל זלטס:

טוב.

ישראל קלרמן:

כן,

מיטל שניאור:

2023/424 לדחות במתכונת המוצעת.

צחי ברים:

למה הדחייה?

יוחנן וייצמן:

פה קיבלנו פנייה, הדחייה היא בגלל שימור,

מיטל שניאור:

מה?

צחי ברים:

גם בשימור אבל לא כתו בלמה.

יוחנן וייצמן:

לא, אז השימור, דרך אגב השימור היום הוציא חוות דעת, שהוא בודק.

צחי ברים:

אבל למה?

עמנואל זלטס:

בשעה טובה.

יוחנן וייצמן:

מזל טוב.

צחי ברים:

אבל למה הוא,

יואל שבת:

עוד יותר גרוע.

יוחנן וייצמן:

מה?

יואל שבת:

מה זה על המרפסת הזאת?

צחי ברים:

המרפסת,

יוחנן וייצמן:

כן, המרפסת, אני לא רואה את ה - , בעיה לראות את זה,

עמנואל זלטס:

יש פה התנגדות,

צחי ברים:

לא, אז צריך (לא ברור)

יוחנן וייצמן:

לא,

יואל שבת:

לא,

יוחנן וייצמן:

ברור, ברור. סליחה, אני לא התכוונתי לאשר בלי,

מיטל שניאור:

המלצה שלנו זה להשלים את אישור השימור, ואז יובא להכרעה,

עמנואל זלטס:

הנה הוא אומר שישלימו את השימור,

צחי ברים:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

יש דחייה של השימור, אנחנו מאשרים, הלאה מה עוד?

עמנואל זלטס:

תכתוב מה השימור,

מיטל שניאור:

מה זה?

עמנואל זלטס:

רצתה.

יואל שבת:

לא, לא,

עמנואל זלטס:

בוא תנמק,

יואל שבת:

מה? למה?

יוחנן וייצמן:

אולי תגיד לי מה שמואל הנביא 65 שימור? באמת,

צחי ברים:

מה הבעיה של השימור למרפסת?

עמנואל זלטס:

אז צריך לקרוא, להקריא את זה, ואז יהיה אפשר להסביר.

צחי ברים:

זה אומר שיקריא את זה,

יוחנן וייצמן:

מה קורה בשמואל הנביא, עם שימור, אני חייבת פעם אחת להבין,

עמנואל זלטס:

יוחנן, יש לך את השימור?

צחי ברים:

יש לך את ההחלטה שלהם?

יוחנן וייצמן:

כן,

עמנואל זלטס:

אז תגיד,

יוחנן וייצמן:

הבקשה,

יואל שבת:

הם עושים שמה תוכנית צל שהיא לא,

עמנואל זלטס:

זה כתב,

צחי ברים:

עוד שנייה נגיע ל - , לתכנון.

יוחנן וייצמן:

הם רוצים נסיגה של חצי מטר, אין, זה לא נמצא בהנחיות מיוחדות, אז אתה יודע, זה סתם כזה.

יואל שבת:

למה? חצי מטר, זה בסדר.

יוחנן וייצמן:

למה? זה להקטין סוכה בחצי מטר. שתי סוכות, זה מטר, למה?

יואל שבת:

ראית את הזה?

צחי ברים:

כמה כל הרוחב שלהם?

יוחנן וייצמן:

אני כעת קורא את ההתחלה.

יואל שבת:

אני אגיד לך, אני אגיד לך,

יוחנן וייצמן:

הדחייה הגיעה היום.

צחי ברים:

2 משהו,

יואל שבת:

לא, האורך, האורך,

צחי ברים:

לא, חצי מטר לפי (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) 2.20, בדיוק לפני שעתיים.

יואל שבת:

7 מטר,

צחי ברים:

לא, האורך,

יואל שבת:

נכון,

יוחנן וייצמן:

בסדר, נו, אז למה לא?

יואל שבת:

7 מטר, העומק,

צחי בריס:

זה מתחלק לשניים אבל.

יואל שבת:

לא, נתתי לאחד, 7 מטר לאחד. העומק 1.20 מטר, כי זה על דרך,

יוחנן וייצמן:

מצוין, נו, זה,

יואל שבת:

בגלל,

יוחנן וייצמן:

חבל על כל מילימטר, מה? איזה, מה העניין של, העיר ירושלים לקבל (לא ברור) של חצי מטר?
אני אומר לך את האמת, בסוף החליט, לי יש עוד דעה, היה לנו שיחה, הוא עם אמי ארבל על
הנושא הזה, מרפסות מעל הדרך, אני בתור הולך רגל, זה גם צורך, של הולך רגל.

יואל שבת:

רואים שאתה לא,

יוחנן וייצמן:

אז החצי מטר הזה, זה ירד לי גשם על הראש, מה הרווח?

יואל שבת:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

אני גם צריך את זה,

יואל שבת:

כל הרעיון הוא רעיון תכנוני,

יוחנן וייצמן:

נכון,

יואל שבת:

בעצם שאתה מקבל את הקווים של הבניין, בצורה ישרה, ואז כשיש לך את הנסיגות של המרפסת, אז זה כאילו, זה לא כאילו (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

דבר ראשון, זה כבר לא הנחייה שימורית, זה הנחייה תכנונית, וגם אני יכול, אני רוצה לחלוק אבל על ההחלטה התכנונית,

יואל שבת:

אבל שימור תכנון, אתה יודע,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לחלוק, לחלוק על התכנוני הזה, אני הולך ברחוב, מלכי ישראל, ויש לי רכבת של 1.20 מטר, מדבר על רחוב ראשי, פה מדובר על שמואל הנביא, אני מדבר על מלכי ישראל, רחוב אחר, יש לי רכב של 1.20 מטר ללכת, בלי גשם, זה כיף.

עמנואל זלטס:

הבאת את זה,

יוחנן וייצמן:

אם אתה עושה לי חור של חצי מטר, אז,

עמנואל זלטס:

בבר אילן, בבר אילן,

יוחנן וייצמן:

בבר אילן, כן, למה, מה? זה טוב לי. אני אוהב את זה, אתם נוסעים ברכבים, אני הולך ברגל, זה ההבדל בינינו,

יואל שבת:

אתה נוסע בתחבורה ציבורית,

עמנואל זלטס:

בשבת, בשבת.

צחי ברים:

תעלה שנייה את הבניין גם, לא, יוחנן, מה גם הנסיגה הזאת, מה היא הולכת?

יוחנן וייצמן:

כן, מה, מה,

צחי ברים:

תראו שנייה את הבניין,

יוחנן וייצמן:

ההברקה התכנונית הנוראה שלא, הנה יש נסיגה, רואים שמה את האבן המהוללת שנפוליון דרך עליה. מה? באמת. עכשיו בנושא ההתנגדויות אני, בוא נבדוק את זה,

צחי ברים:

לא, בנושא ההתנגדות,

יוחנן וייצמן:

אני אומר, ההנחיה של השימור פה, תסלחו לי,

פנחס רוטנברג:

אני לא מאמין שהם הסכימו.

יוחנן וייצמן:

מה?

פנחס רוטנברג:

לא מאמין שהם הסכימו.

יוחנן וייצמן:

מי? השימור?

יואל שבת:

לא, זה ההערה היחידה שלהם, רק הנסיגה?

צחי ברים:

כן, שימור חסר.

יוחנן וייצמן:

לדחייה,

צחי ברים:

יש להשלים.

עמנואל זלטס:

לא,

יואל שבת:

אבל מה שדחו,

צחי ברים:

עכשיו הוא הביא את ההחלטה.

יואל שבת:

מה? מה אומר הדחייה? תקריא לנו.

מיטל שניאור:

רגע, בוא נראה אולי מה ההתנגדות.

יואל שבת:

אבל זה בניין לשימור.

עמנואל זלטס:

הוא רוצה שזה, לא כל כך לדחייה. יש לסגת 50 ס"מ, יש להפריד בין המרפסות המוצעות כך שלכל דירה תהיה נפרדת (לא ברור) בסורג, היא לא (לא ברור).

יואל שבת:

יש בזה היגיון,

צחי ברים:

מה? מה?

יוחנן וייצמן:

החלטה של השכנים,

צחי ברים:

עמנואל, תחזור עוד פעם.

יואל שבת:

לא, לא, יש בזה היגיון.

צחי ברים:

על החלק השני.

עמנואל זלטס:

לא, לא, שנייה, המחלקה דוחה את הבקשה, לבקשת המגיש, לבקשת המגיש, אהבת את זה?

יוחנן וייצמן:

כן,

עמנואל זלטס:

מאחר והיא לא מעוניין לתקן את התוכנית ע"פ ההנחיות,

יוחנן וייצמן:

נכון,

עמנואל זלטס:

הוא ביקש, תכתבו לדחייה.

יוחנן וייצמן:

הוא אמר אני לא יכול להתקדם נו, זה משהו הזוי,

יואל שבת:

תראה, הכוונה שלכם זה בעצם לתת כמה שיותר שטחים של מרפסות,

יוחנן וייצמן:

כן,

יואל שבת:

עכשיו תכנונית, יותר נכון לעשות את זה שתי מרפסות, ולא מרפסת אחת, שהיא על כל הדבר הזה, זה יותר, זה יותר יפה ואסתטי, אגב אתה רואה את זה גם, אתה רואה את זה גם בבניינים ליד, זה לא מנותק כזה. כאילו,

יוחנן וייצמן:

אפשר להתווכח על זה,

יואל שבת:

לא, אתה מבין,

יוחנן וייצמן:

אני שומע מה שאתה אומר אני,

עמנואל זלטס:

איפה המבוקש?

יואל שבת:

הנה פה.

עמנואל זלטס:

הבניין הזה פה? פה אין כלום.

יוחנן וייצמן:

אפשר לחלוק על ה - ,

יואל שבת:

זה אותו דבר,

צחי ברים:

על זה מתנגד,

יוחנן וייצמן:

על החוויה של ההולך רגל, מה הוא חושב שיותר יפה.

יואל שבת:

בעצם מייצר עוד איזה שהוא, אתה יודע, שפה.

ישראל קלרמן:

איפה זה? בפינת,

יוחנן וייצמן:

שמואל הנביא.

יואל שבת:

יש שמה, יש שמה קרמיקה, לא?

ישראל קלרמן:

קרמיקה היה, זהו. היה, עכשיו הוא יעשה,

יואל שבת:

אין שמה?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור),

ישראל קלרמן:

באולם הזה שעושים בר - מצווה שם.

יואל שבת:

יש שמה קרמיקה משהו, היה שמה.

עמנואל זלטס:

נכון, נכון, פה למטה.

יוחנן וייצמן:

איפה זה? תנסה עוד לכוון אותי.

עמנואל זלטס:

לפני,

יוחנן וייצמן:

בין מה למה?

עמנואל זלטס:

אחרי יחזקאל.

ישראל קלרמן:

טוב, אז מה החלטנו? חברים.

צחי ברים:

רגע, עכשיו צריך לזמן את המתנגדים,

ישראל קלרמן:

מה?

צחי ברים:

יש מתנגד צריך לדון אם לזמן את המתנגדים.

ישראל קלרמן:

היא גם יכולה להגיד לנו אם להזמין את המתנגד או לא?

נלי צדוק:

רגע, איפה אנחנו?

ישראל קלרמן:

לא, לדחות במתכונת המוצעת. לא כתוב להכרעה.

מיטל שניאור:

לא, לא,

צחי ברים:

כי היא דוחה את זה, אבל אם, אם לא דוחים את זה,

מיטל שניאור:

ואז התכוונו להביא את זה,

ישראל קלרמן:

בסדר יואל, מה אנחנו מסכמים?

יואל שבת:

אילנית,

עמנואל זלטס:

אנחנו נביא את זה, מעל סדר היום,

ישראל קלרמן:

להיות איתנו או לא?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

עמנואל זלטס:

להביא מעל סדר היום,

יואל שבת:

תני לנו חוות דעת משפטית.

עמנואל זלטס:

אנחנו מביאים את זה מעל סדר היום,

יוחנן וייצמן:

מה?

עמנואל זלטס:

מאשרים אילנית.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה? מה? יואל.

יואל שבת:

לא, לא,

עמנואל זלטס:

ישראל, לאשר מעל סדר היום,

עו"ד אילנית מיכאלי:

על זה? לא, לא, עמנואל,

יואל שבת:

עמנואל, אז בוא נעשה משהו יפה,

ישראל קלרמן:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

עמנואל, אחרי החג,

יואל שבת:

מה שאתה רוצה.

יוחנן וייצמן:

אני באמת לא רואה.

יואל שבת:

מה? ציר ראשי, ציר עם עורק ראשי,

יוחנן וייצמן:

אז מה יש לי משתי, אני באמת,

צחי בריס:

לא, הוא לא רוצה,

יוחנן וייצמן:

אני אומר, אני מנסה לחשוב מה זה יותר יפה, אני,

יואל שבת:

קודם כל הולכי רגל לא הולכים פה,

יוחנן וייצמן:

לא,

עמנואל זלטס:

האמת שבזה הוא צודק,

יוחנן וייצמן:

על המדרכה ממול. אני מדבר על המדרכה ממול.

עמנואל זלטס:

יש שם חנות למטה,

יוחנן וייצמן:

אני מדבר על המדרכה. לא משנה.

יואל שבת:

אני אחרי זה אעשה מעקב, בסדר?

מיטל שניאור:

אני יכולה, כן, אני אעלה את הבקשה.

עמנואל זלטס:

הוא התכוון מגיעים לחלון, אתה רואה,

יוחנן וייצמן:

לא, אני מדבר אם שולחים,

יואל שבת:

תראה רגע, יוחנן, בוא תראה את זה,

צחי ברים:

תעלה את זה פה.

יואל שבת:

לא, אצלי זה פתוח. לא, אני זוכר, יש שם חנות שיש כזאתי, אתה רואה פה? יוחנן, אתה רואה
איפה הסמן יוחנן,

יוחנן וייצמן:

מה?

יואל שבת:

אתה רואה פה איפה הסמן, זה בתוך החנייה, זה לא ע"י דרך,

יוחנן וייצמן:

אז עוד יותר,

יואל שבת:

עוד יותר לא, יוחנן, לא,

יוחנן וייצמן:

אני האמת לא יודע,

יואל שבת:

לא, נו מה אתה,

יוחנן וייצמן:

אני לא רואה שום סיבה לדחות,

יואל שבת:

זה לא על מדרכה, זה לא על מדרכה, בוא.

יוחנן וייצמן:

אז בסדר, נכון, אתה צודק, זה לא על מדרכה, ליד (לא ברור), נכון, אבל הזאת, זה,

יואל שבת:

לפחות,

יוחנן וייצמן:

ככל בלי נצפות,

יואל שבת:

אז בוא נעשה ככה, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן,

יואל שבת:

ההוא מה שנקרא שביל, אתה יודע למצוא המלצה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, בוא נראה רגע, מה המתנגד רוצה.

יואל שבת:

תעשה את החריץ הזה באמצע, עם הפרדה כזאת,

יוחנן וייצמן:

נעשה חריץ באמצע, 20 ס"מ,

יואל שבת:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

למה להוריד? מה הרווח שלי?

יואל שבת:

יוחנן, שיהיה אסתטי, זה הכול, זה שמואל הנביא, אני נוסע פה כל בוקר, כל יום.

יוחנן וייצמן:

לא, אתה רואה שזה בתוך חצר פנימית בכלל.

יואל שבת:

לא, אבל נצפה.

יוחנן וייצמן:

זה כן נצפה?

יואל שבת:

בטח, אתה נוסע על שמואל הנביא, אתה רואה את זה, זה מרחב ציבורי. אם זה היה משהו, אני אומר לך זה על רחוב,

יוחנן וייצמן:

אתה באמת חושב שזה יותר יפה?

יואל שבת:

אני אומר לך חד-משמעית כן, אתה מייצר מרפסת אחת אחידה כזאתי זה,

יוחנן וייצמן:

אתה אומר שבניין עם שתי, סתם, בוא נדבר כעת על קריית יובל, לא על שמואל הנביא,

צחי ברים:

כאילו ש - ,

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

אני מדבר, לא, זה דירה אחת או שניים?

צחי ברים:

שתי דירות,

ישראל קלרמן:

אם זה דירה אחת, וייצמן,

צחי ברים:

שתי דירות,

יוחנן וייצמן:

שתי דירות והם רוצים להיות קרובים אחד לשני, הם מוכנים בשביל זה,

ישראל קלרמן:

מה? ללחוץ ידיים גם?

יוחנן וייצמן:

כן, הם מוכנים בשביל מרפסת גדולה להיות קרובים אחד לשני, תראה אנחנו מדברים כעת על 20 מ"מ לבן אדם, אבל לפעמים זה משמעותי, זה עוד ילד יש שם בסוכה, מה?

יואל שבת:

אני, מה, מה שתחליטו, אני,

יוחנן וייצמן:

זה לא המקום להתווכח, עליו זה באמת,

ישראל קלרמן:

שמואל זה ציר ראשי,

יוחנן וייצמן:

זה באמת משהו זעיר, אבל אני לא רואה את ה - ,

יואל שבת:

הרי מה אומרים? לא אומרים לך - לא. אומרים לך - תשמע, בקווים עקרוניים, אתה אומר על החצי מטר, אתה יודע מה? אני מסתכל על הבניין מצד שמאל שלו, אני רואה שהם ממש גם על גבול הזה.

יוחנן וייצמן:

דרך אגב, אני גם לא רואה פה את ה - , את הקומות מעל זה, הם גם כן לא,

ישראל קלרמן:

על מה ההתנגדות?

יוחנן וייצמן:

זה לא 2, 2.

יואל שבת:

זה מה שאני אומר,

יוחנן וייצמן:

תוכנית צל או תוכנית רגילה?

צחי ברים:

תוכנית צל.

יוחנן וייצמן:

זה צל?

יואל שבת:

אני אומר, יוחנן, פה תעשה ניתוק,

יוחנן וייצמן:

נעשה ניתוק של חצי מטר, יללה, בסדר.

ישראל קלרמן:

של חצי מטר יללה.

יואל שבת:

בוא תעשה ניתוק,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

יואל שבת:

אני הייתי עושה קצת יותר, מהר,

יוחנן וייצמן:

60 יללה.

יואל שבת:

ופה הייתי מייצר את הדירוג, בסדר? צריך לחשוב איך עושים את זה,

ישראל קלרמן:

מיטל, מה ההתנגדות?

יוחנן וייצמן:

הוא לא נתן פה תוכנית צל לסוכות, אני גם לא יודע בדיוק מה הוא,

עמנואל זלטס:

התנגדות אומרת ככה - היות ואנו אנשים,

ישראל קלרמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

הם גם רוצים סוכה, המתנגד גם מדבר על סוכה.

עמנואל זלטס:

"אנו זקוקים למרפסת סוכה לצד זה של הבניין, במטבח, נעשה מרפסת הסוכה הקיימת קטנה מאוד, ועוד נציין שלמבקש ישנה חצר גדולה בחלק האחורי, שמה הוא בונה את זה כ – 30 מטר".

צחי ברים:

כן, אבל זה לא מפריע לו לסוכה, המתנגד.

עמנואל זלטס:

סליחה, הוא גם מתחיל ככה - תוכנית הצל מציעה מרפסת זיז,

מיטל שניאור:

אבל הוא מתנגד לתוכנית צל,

עמנואל זלטס:

לשכן בקיר השייך לדירתנו.

צחי ברים:

זה הבעיה, לכן הפתרון של יואל זה פותר את זה,

עמנואל זלטס:

זה לא בתוכנית הצל אבל גם?

יוחנן וייצמן:

הוא מבטל את התוכנית צל,

עמנואל זלטס:

זה משהו אחר,

צחי ברים:

עוד פעם, מי המתנגד? (לא ברור).

יואל שבת:

לא, אבל רגע, רגע, יוחנן, אבל אתה רוצה, בוא נחשוב רגע, שאם במידה והדיירים למעלה כן ירצו לעשות.

יוחנן וייצמן:

אז הם יקבלו שוויוני,

יואל שבת:

איך?

יוחנן וייצמן:

גם אז דרך אגב גם אז זה יהיה חבל על כל מילימטר,

יואל שבת:

אני מציע,

יוחנן וייצמן:

אם אנחנו נחליט לעשות פה מרפסות כמגדל,

צחי ברים:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

אז באמת כל סנטימטר,

צחי ברים:

יוחנן, אני מציע שתקבל,

יואל שבת:

או שאתה רוצה להתרחק בצדדים בחצי מטר,

יוחנן וייצמן:

לא, בכלל לא,

יואל שבת:

או שאתה אומר, אני מתנתק באמצע ומייצר את הפירמידה.

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר, אם אנחנו בסוף, אם באמת אין להם סוכות, אני צריך להבין מה קורה שם בבניין, אני לא יודע,

צחי ברים:

לכן אני מציע,

יוחנן וייצמן:

ככל שאין סוכות, אז כל מילימטר,

צחי ברים:

אני מציע,

יוחנן וייצמן:

באמת יקר.

צחי ברים:

לקבל עכשיו את התכנון שאנחנו הצענו של, שאתה לא מקבל את שימור. יפה רק בתנאי כמו שיואל אמר. ואז תבקש מהם שתביא לך תוכנית צל מעודכנת, שתראה את הסוכות.

יוחנן וייצמן:

כן, מה המתנגד לא רוצה?

צחי ברים:

המתנגד יש לו בעיה עם זה שהוא בקיר משלו,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא טוען שהוא מכסה אותו,

צחי ברים:

לא, הוא באותה קומה, איך הוא מכסה? המתנגד השכן השני, נכון? עמנואל,

יואל שבת:

מיטל, תעלי רגע,

עמנואל זלטס:

אין לי מושג,

יוחנן וייצמן:

בוא נבין מי המתנגד. אני לא יודע, אני לא,

יואל שבת:

התוכניות,

מיטל שניאור:

מה אתה, מה רצית?

יואל שבת:

את זה, את זה, תראה יוחנן,

צחי ברים:

זה המתנגד,

יואל שבת:

תראו רגע, אפשר ללכת על שתי אופציות, בסדר?

ישראל קלרמן:

כן,

צחי ברים:

המתנגד הוא (לא ברור).

מיטל שניאור:

הוא רוצה לראות את ההגשה,

יואל שבת:

הפרט הניתוק הזה שאנחנו מדברים עליו כעת,

ישראל קלרמן:

כן,

יואל שבת:

בסדר?

ישראל קלרמן:

כן,

יואל שבת:

ואז אנחנו מייצרים מרפסות בצורה הזאת,

ישראל קלרמן:

טוב.

יואל שבת:

וצורה כזאת,

ישראל קלרמן:

מקובל. מקובל.

יואל שבת:

או לחלופין, או לחלופין, אתה מתנתק פה חצי מטר, וחצי מטר, זה אותו דבר. ואז אתה מייצר את זה ככה.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) מה אתה אומר?

יוחנן וייצמן:

הם יצטרכו לעשות,

ישראל קלרמן:

הלאה, מה את אומרת לגבי ההתנגדות?

יוחנן וייצמן:

מה?

מיטל שניאור:

אני לא, אני מנסה להבין איך זה עובר.

יוחנן וייצמן:

אני מנסה להבין מה קורה שמה.

יואל שבת:

אני הייתי אומר,

יוחנן וייצמן:

הבניין הזה, מה,

עמנואל זלטס:

בהרמוניקה חייב להיות.

נלי צדוק:

אני לא מבינה, לא היו פניות היום.

מיטל שניאור:

אגב הוא ביקש להיות נוכח בוועדה בהתנגדות,

ישראל קלרמן:

יש וייצמן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

חמש, מישהו אמר להם ארבע.

עמנואל זלטס:

נשלח את יוחנן אחר כך.

ישראל קלרמן:

טוב. אז סיכמנו את העניין,

מיטל שניאור:

רגע, מה לגבי אישור?

ישראל קלרמן:

לקבל את הצעת מנהל האגף,

מיטל שניאור:

מה עם האישור שימור?

ישראל קלרמן:

אישור שימור, לא צריך אומר יוחנן וייצמן יושב ראש הוועדה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו בלי,

ישראל קלרמן:

לא צריך,

מיטל שניאור:

רגע,

יוחנן וייצמן:

נדחה את עמדת מחלקת השימור,

ישראל קלרמן:

מקבלים את ההצעה של יואל,

מיטל שניאור:

אנחנו דנים (לא ברור).

יואל שבת:

מה אתם רוצים לעשות?

ישראל קלרמן:

מה שאמרת,

צחי ברים:

המתנגד גם למעלה, ראיתי.

יוחנן וייצמן:

איפה המתנגד?

צחי ברים:

איפה המבקש? אני יודע איפה המתנגד, איפה המבקש גר?

יוחנן וייצמן:

המבקש זה האדום.

מיטל שניאור:

בוא נראה שנייה,

יואל שבת:

יוחנן, אתה רוצה לראות חזית?

יוחנן וייצמן:

כן,

מיטל שניאור:

שנייה רגע אנחנו דנים עכשיו בהתנגדות גם?

יוחנן וייצמן:

כן,

מיטל שניאור:

אז אני רוצה להבין איפה הוא גר,

יוחנן וייצמן:

איפה המרפסות סוכה שלהם כעת?

צחי ברים:

זה המבקש, נכון?

מיטל שניאור:

לא, לא, זה, רגע,

יוחנן וייצמן:

כעת אני סוף סוף רואה על מה מדובר,

עמנואל זלטס:

כן,

יוחנן וייצמן:

קצת אחרי הצומת, יחזקאל.

דליה אלפסי:

(לא ברור) רק מה שדיברתם על,

יוחנן וייצמן:

זה הבניין, זה פולאנסקי, זה יורד מבית ישראל למטה, וזה (לא ברור). זה יחזקאל.

יואל שבת:

היה שמה חנות שיש, אריחים,

יוחנן וייצמן:

זה, זה מדובר, מדברים על זה זה הבניין השמאלי. אנחנו מדברים על הבניין השמאלי, נכון?

ישראל קלרמן:

כן. לא, אבל היא (לא ברור) כבר.

יואל שבת:

זה זה

יוחנן וייצמן:

הימני.

ישראל קלרמן:

הימני.

יואל שבת:

זה, את זה,

יוחנן וייצמן:

על הימני.

ישראל קלרמן:

בוודאי, שמה כבר יש לך.

יוחנן וייצמן:

ולא היה סוכות שמה עד היום.

מיטל שניאור:

המתנגד בעצם מבקש חלוקה הוגנת לכל הדיירים של מרפסות סוכה,

ישראל קלרמן:

לפי מה שיואל אומר, זה הכול בחצר, בתוכנית צל, אם לא ביקש, אז לא נותנים לו עכשיו, אבל יואל דאג לו.

מיטל שניאור:

כן, אבל איפה הוא, איפה הוא גר?

יואל שבת:

באיזה,

עמנואל זלטס:

הדירה שלו.

יוחנן וייצמן:

בוא ניתן לו את כל הקומה, ונעשה תוכנית צל רבעונית.

מיטל שניאור:

שנייה, אתה יודע איפה הוא גר בדיוק? יואל.

צחי ברים:

הוא גר מעל המבקש.

ישראל קלרמן:

מה? תעלה את זה רגע, את ההמשך, תעלי רגע את ההמשך.

צחי ברים:

הוא גר מעל המגרש המתנגד.

ישראל קלרמן:

הנה שנייה,

עמנואל זלטס:

אי-אפשר להפסיד את התוכנית צל,

ישראל קלרמן:

רגע, שנייה. כן.

עמנואל זלטס:

פה, פה.

ישראל קלרמן:

כן, אני רואה, נו ו - ?

עמנואל זלטס:

והוא כנראה פה, זה הדירה שלו. הוא לא רוצה שזה יפריע לו,

צחי בריים:

כן.

יוחנן וייצמן:

אז הוא כמו יואל,

ישראל קלרמן:

הוא עושה הפרדה.

צחי בריים:

אמרתי שהפתרון של יואל,

ישראל קלרמן:

אני הולך על יואל,

מיטל שניאור:

אבל אם הוא גר מעל, לא הבנתי מה זה מפריע לו?

צחי בריים:

זה שלו, זה שלו.

ישראל קלרמן:

זה תוכנית צל, ייבנו ממש אצלו.

יוחנן וייצמן:

אומר תוכנית צל,

ישראל קלרמן:

כן, תוכנית צל,

עמנואל זלטס:

נותן כל דירה,

צחי ברים:

לכן אמרתי שאתה,

ישראל קלרמן:

נלי, החלטה, החלטה כמו מה שיואל אמר, עושים ניתוק, ואחרי זה הולכים,

יוחנן וייצמן:

זה פתוח.

ישראל קלרמן:

לכיוון מעלה.

צחי ברים:

תעשי את החתך.

מיטל שניאור:

רגע, אבל,

ישראל קלרמן:

מתרחקים אחד מהשני,

דליה אלפסי:

ודנים בהתנגדות.

מיטל שניאור:

הם החליטו כבר לדון בהתנגדות,

ישראל קלרמן:

ואז מתרחקים,

יואל שבת:

נכון,

מיטל שניאור:

לדחות על השלמת שימור,

עמנואל זלטס:

ובלי שיואל יראה, לתת לכולם.

מיטל שניאור:

להתנגדויות, הם מחליטים שאין צורך באישור שימור, נכון?

ישראל קלרמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

לא, יש קיבלנו דחייה של שימור, אנחנו מאשרים,

ישראל קלרמן:

אנחנו מאשרים את זה,

מיטל שניאור:

בלי, בלי אישור שימור,

ישראל קלרמן:

בוודאי שלא, כבר יש לי אישור שימור, אין אישור.

מיטל שניאור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

יש דחיית שימור,

מיטל שניאור:

אנחנו כבר דנים בוועדה הזאת, בהתנגדות שהוגשה.

ישראל קלרמן:

כן,

מיטל שניאור:

הקראנו את ההתנגדות שהוגשה,

ישראל קלרמן:

וקיבלנו אותה, מה?

יוחנן וייצמן:

כן,

צחי ברים:

כן,

ישראל קלרמן:

קיבלנו הקלה, (לא ברור). אין בעיה עם המרפסת,

עמנואל זלטס:

תרדי טיפה למטה, ישראל, יש פה אחד, שתיים,

צחי ברים:

גם את זה, הם קיבלו את זה גם.

עמנואל זלטס:

אולי טיפה למטה, אולי יש פה עוד סעיף,

מיטל שניאור:

רגע, ישראל,

צחי ברים:

הפתרון של יואל, מביא גם פתרון למתנגד,

עמנואל זלטס:

תרדי טיפה למטה.

מיטל שניאור:

הוועדה מקבלת את ההתנגדות,

עמנואל זלטס:

תרדי טיפה למטה, יש פה עוד,

ישראל קלרמן:

ולכן הוחלט לנתק את המרפסת,

מיטל שניאור:

ומחליטה,

יוחנן וייצמן:

אם בקומה א', יש מטר, בקומה ב' 4 מטר,

עמנואל זלטס:

יופי, כן,

יוחנן וייצמן:

או 5 מטר, אז זה לא, ההתנגדות (לא ברור). מה? 6, אני בעד אפס,

ישראל קלרמן:

רגע, רגע,

עמנואל זלטס:

רגע, תקראו שנייה, יואל, צריך לקרוא את זה, בוא.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) התנגדות הקיים, לכן גם לפי הזכויות, מגיע לנו המרפסת גדולה יותר, מבקשים שיהיה חלוקה הוגנת לדיירי הבניין, (לא ברור) הוא בונה את סוכתו.

דליה אלפסי:

כן, רשום.

ישראל קלרמן:

המבקשים מהוועדה לזמן אותנו, חברים,

יוחנן וייצמן:

יש לו חצר.

ישראל קלרמן:

כמה אני עושה לכל אחד?

יוחנן וייצמן:

אנחנו את האוויר החדש שנולד כעת צריכים לחלק שוויוני, זה התוכנית,

ישראל קלרמן:

בכל מקרה תוכנית צל שיהיה שוויוני.

יוחנן וייצמן:

זה הכול. כמה גודל הבניין?

צחי ברים:

לכן אמרתי, תעשה החלטה שאתה מקבל,

יוחנן וייצמן:

כן,

צחי ברים:

רעיונית, ושאלן ניתוק,

יוחנן וייצמן:

לא, רעיון,

צחי ברים:

תוכנית צל (לא ברור) זה כל הרעיון.

יוחנן וייצמן:

מה? הריבוע לא מעניין אותנו, מעניין אותנו האורך.

יואל שבת:

רגע, שנייה, שנייה, ואז אני מתחיל את הנקודה הזאת, איך אתם רוצים שזה יהיה? בזווית כזאת?

יוחנן וייצמן:

כמו שאתה הצעת, כן.

יואל שבת:

כזאת?

יוחנן וייצמן:

כזאת, אבל לא מדויק, חייבים להשאיר גם לקומה עליונה כמה מטרים, כמה סנטימטרים סוכה.
זה יותר חשוב. כמה זה? אני יכול לדעת? יואל,

יואל שבת:

7 מטר.

יוחנן וייצמן:

7 מטר, אז 6 מטר לכל אחד, ועכשיו מטר וחצי נסיגה בכל קומה, 6, 4.5, 3 ו – אחד וחצי.

יואל שבת:

אתה רוצה כמה, כמה,

יוחנן וייצמן:

לא, סליחה 6.5, 6.5, כאילו 6.40 וכל אחד נסוג 1.60 מטר.

מיטל שניאור:

אתה רוצה לבטל את זה?

יואל שבת:

כן.

מיטל שניאור:

הוא יכול לסמן את זה ולבטל את זה,

יוחנן וייצמן:

כל קומה שתעשה נסיגה של 1.60 מטר.

יואל שבת:

כל קומה, כמה?

יוחנן וייצמן:

נסיגה של 1.60 מטר, 62, כן, 1.60 מטר. אם 6.5 מטר, גודל הבניין הוא 14,

יואל שבת:

לא, כמה אתה רוצה את הנסיגה? של מטר?

יוחנן וייצמן:

אם החלטת שבאמצע הנסיגה הוא מטר. אז מ – 14 ירדנו ל – 13? לחלק לשתיים, 6.5.

יואל שבת:

בעצם המרחק יהיה חצי מטר.

יוחנן וייצמן:

המרחק יהיה מטר, חצי מטר כל אחד נסוג.

יואל שבת:

אוקי, זה באמצע.

יוחנן וייצמן:

נכון,

צחי ברים:

יופי.

יוחנן וייצמן:

עכשיו, נשאר לנו המרפסת 6.5 מטר לכל אחד?

יואל שבת:

למטה כן, 6.5.

יוחנן וייצמן:

6.5?

יואל שבת:

אתה רוצה 6.5,

יוחנן וייצמן:

הבא, 4.90 כל אחד, לא,

יואל שבת:

לא,

יוחנן וייצמן:

כל אחד יורד 1.60 מטר,

יואל שבת:

אתה רוצה 1.60 מטר להוריד?

יוחנן וייצמן:

אם אתה רוצה להשאיר אותם שוויוני בסוכות.

יואל שבת:

וכמה יישאר להווא למעלה? ההוא למעלה יישאר לו הרבה.

יוחנן וייצמן:

1.70 מטר.

מיטל שניאור:

זה 8.16.

יוחנן וייצמן:

1.70 מטר,

יואל שבת:

אבל יהיה לו כל הזמן סוכת, סוכה אבל 1.60 מטר כל הגודל של המרפסת שלו.

יוחנן וייצמן:

זה מה יש.

מיטל שניאור:

זה 8.16,

יואל שבת:

תוריד חצי מטר,

מיטל שניאור:

זה 6,

יוחנן וייצמן:

וגם מפרסם את זה, זאת אומרת זה החלטה, מה?

יואל שבת:

את צריכה כאילו לקחת חצי מטר לפה, חצי מטר מפה, בקיצור אנחנו נעשה את התחשיב,

יוחנן וייצמן:

תעשה את התחשיב, כן,

יואל שבת:

אנחנו, אתה אומר להשאיר מטר,

צחי ברים:

מטר מרווח,

יואל שבת:

60,

צחי ברים:

ושהיא תעשה את התחשיב מול הבוחן,

יואל שבת:

לא, מטר, תראו, מטר ביניהם,

צחי ברים:

את המרווח, כן,

יוחנן וייצמן:

המרווח צריך לחלק ל – 4.

יואל שבת:

ואז, ואז בעצם בקומה מעל, כמה המרחק יהיה?

יוחנן וייצמן:

3.20, 4.20,

יואל שבת:

לא, באמצע כמה?

יוחנן וייצמן:

4.20,

יואל שבת:

לא, יותר מידי.

יוחנן וייצמן:

זה מה יש, אחרת אין לו סוכה למטה, להווא יישאר בסוף סוכה של 1.60 מטר למטה, זה כל הסוכה שיש לו.

יואל שבת:

אז בוא נעשה רגע כמה זה 4.20. אבל אני חושב שגם המרפסות לא שוויוניות, אתה יודע?

יוחנן וייצמן:

מה?

יואל שבת:

נראה לי שזה לא אותם מידות, בפרופורציה נראה לי.

מיטל שניאור:

זה לא, זה לא, זה, מה פה?

יואל שבת:

כן,

מיטל שניאור:

זה לא, זה 8.16,

יואל שבת:

אחד יש לו יותר, ואחד יש לו פחות.

מיטל שניאור:

זה 8.16, וזה 7, ב – 1.20 מטר,

יואל שבת:

כן, הנה,

יוחנן וייצמן:

זה אמצע חלון,

צחי ברים:

זה יהיה באמצע חלון, החלון (לא ברור).

יואל שבת:

זזה יש לו 8 בהיתר.

מיטל שניאור:

והוא 7, 6.60 ומשהו.

יואל שבת:

הנה, וזה 7, זהו,

יוחנן וייצמן:

בסדר, זה 8, אז צריך להיות והוא נסוג 40, הוא נסוג חצי, אז כל אחד 7.5,

צחי ברים:

אני מציע שתחלק להנחיה שלו, להפריד ביניהם, ושתציג תוכנית צל שיוונית, בכפוף לזה, שהיא משאירה, שמציגה,

מיטל שניאור:

היא נותנת פתרון,

צחי ברים:

לכולם.

יוחנן וייצמן:

היא נותנת פתרון,

יואל שבת:

כמה אני מתרחק מהציר המרכזי? סך הכול מטר?

יוחנן וייצמן:

כן,

מיטל שניאור:

בקומה הזאת מטר,

צחי ברים:

כל אחד חצי מטר ימינה.

יוחנן וייצמן:

אז ברור, האגף השמאלי סוכה גדולה עוד 20 ס"מ, יותר גדולה, 25 ס"מ יותר גדולה.

יואל שבת:

הפריסה היא כזאת, הפריסה היא כזאת.

יוחנן וייצמן:

פריסה שוויונית, כן,

ישראל קלרמן:

בדיוק, כמו שאמרת, כן,

צחי ברים:

ואז גם זה פותר לא, המתנגד מה שהוא אומר שזה יהיה שוויונית, אחרת הייתי צריך,

ישראל קלרמן:

זה שוויוני, זה מה שהוא אומר. מאה אחוז, תודה רבה. הלאה, תיק הבא.

נלי צדוק:

רגע רגע, באמצע, ישראל.

ישראל קלרמן:

אז בואו, ככה,

יוחנן וייצמן:

קראנו את ההתנגדות,

ישראל קלרמן:

אז קודם כל, לדחות במתכונת המוצעת.

יואל שבת:

שוויונית שמשאירה כמה מרפסת סוכה? 1.60 מטר.

יוחנן וייצמן:

1.60 מטר באגף (לא ברור). כן,

יואל שבת:

משאיר רק,

יוחנן וייצמן:

שוויונית, שוויונית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

1.60 מטר,

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

להשאיר 1.60 מטר,

צחי ברים:

הייתי כותב,

יוחנן וייצמן:

מה?

צחי ברים:

למה אתה צריך להחליט?

עו"ד אילנית מיכאלי:

מרווח של 1.60 מטר, מרווח של 1.60 מטר, מיטל,

יוחנן וייצמן:

אם אתה מחלק את האוויר, אתה מחלק את השמיים,

מיטל שניאור:

רגע, יואל,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מרחק של 1.60 מטר,

דליה אלפסי:

תנסחו את זה נורמאלי.

צחי ברים:

לא, לא,

יואל שבת:

לא, המרחק באמצע יהיה מטר,

צחי בריס:

כל אחד,

יוחנן וייצמן:

בקומה התחתונה,

יואל שבת:

בקומה התחתונה בבקשה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אוקי,

יואל שבת:

אחריה יהיה נסיגות של 1.60 מטר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר,

יואל שבת:

כ – 1.60 מטר,

מיטל שניאור:

תכנון של מרפסות כאלה בנסיגות של 1.60 מטר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מרחק,

נלי צדוק:

רגע זה לא רלוונטי שמה, (לא ברור).

עו"ד אילנית מיכאלי:

מרחק באמצע,

מיטל שניאור:

כן, כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בואי תני לי אני אמחק את זה,

צחי ברים:

שהיא תציג את זה אבל.

עו"ד אילנית מיכאלי:

המרחק באמצע, 21 מטר ו - ,

מיטל שניאור:

רגע, אז אנחנו עושים משלוח,

יוחנן וייצמן:

לא צריך.

מיטל שניאור:

של תוכנית צל החדשה לפי 36,

יוחנן וייצמן:

לא צריך,

מיטל שניאור:

או שאתם רוצים לאשר בכפוף ל - ?

יוחנן וייצמן:

לא צריך,

מיטל שניאור:

בתוכנית צל כזאת?

יוחנן וייצמן:

הם ראו את זה, התנגדו, קיבלנו, הרי מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

תכתבי,

מיטל שניאור:

בעצם אנחנו,

יוחנן וייצמן:

הרי למה אנחנו צריכים את התוכנית צל הזאת? כדי שאנחנו, שאנחנו נהגנו נכון.

מיטל שניאור:

מקבלים את ההתנגדות,

צחי ברים:

לא, גם שיהיה שוויוני,

ישראל קלרמן:

מאה אחוז ומאשרים, ללא, ללא אישור שימור, וכמו שאמר מנהל האגף והצורה לקבל לכולם, בצורה שוויונית, תיק הבא. אז אנחנו עכשיו ב-70.

נלי צדוק:

70.

ישראל קלרמן:

23/62, לאשר את הבקשה.

מיטל שניאור:

23/62, לאשר, 1972/1393.3, זה לדחות במתכונת המוצעת, אבל אני משנה את זה לדחות לצורך השלמת תנאים.

עמנואל זלטס:

איזה תנאים חסר?

מיטל שניאור:

(לא ברור) של המלצה.

ישראל קלרמן:

מה זה?

מיטל שניאור:

אני ב – 71,

ישראל קלרמן:

כן, כן,

עמנואל זלטס:

שנייה, רגע,

מיטל שניאור:

אני אומרת הקוד כמו שרשום הוא דחייה במתכונת המוצעת, קיבלנו בין לבין תוכנית מתוקנת אבל אחרי ששיבצנו לוועדה,

ישראל קלרמן:

איזה תנאים חסרים?

מיטל שניאור:

נשנה את הקוד לדחות לצורך השלמת תנאים.

ישראל קלרמן:

נעשה את זה תנאי להיתר, איזה תנאים?

מיטל שניאור:

לא, יש תנאים שהם חסרים פה, אבל,

ישראל קלרמן:

איזה?

עמנואל זלטס:

איזה תנאי?

ישראל קלרמן:

הם מחכים הרבה זמן,

מיטל שניאור:

לקלוט את התוכנית המתוקנת,

ישראל קלרמן:

המרפסת, נתנו לו מרפסת, הוא יכל לעשות את זה תנאי להיתר, גם יואל יסכים איתי, נכון?
יואל.

יואל שבת:

מה חסר?

ישראל קלרמן:

מה חסר?

מיטל שניאור:

שנייה, אני אבדוק.

עמנואל זלטס:

אגב לא כתבתם איזה תנאי, יכול להיות?

יואל שבת:

במערכת, מה המספר תיק? מיטל, אני אכנס למערכת.

פנחס רוטנברג:

1972,

ישראל קלרמן:

1972/1393.3,

מיטל שניאור:

השאלה איך הם תיקנו, אני לא ראיתי את התוכנית המתוקנת, אוקי,

פנחס רוטנברג:

זה תיק 72,

ישראל קלרמן:

כן, כן, 71,

מיטל שניאור:

אני מדברת על,

ישראל קלרמן:

1972,

מיטל שניאור:

סליחה, סליחה, טעות שלי, 71 זה דחייה במתכונת המוצעת.

פנחס רוטנברג:

72 חסר להם,

מיטל שניאור:

72,

פנחס רוטנברג:

חסר להם שפ"ע ואיכות סביבה.

ישראל קלרמן:

איכות סביבה,

מיטל שניאור:

אנחנו בעצם משנים,

ישראל קלרמן:

לא, אני שאלתי, דיברנו על (לא ברור).

עמנואל זלטס:

אגב למה לדחות במתכונת המוצעת?

מיטל שניאור:

71?

עמנואל זלטס:

כן,

ישראל קלרמן:

כל וועדה הוא נמצא התיק הזה.

עמנואל זלטס:

הוא חורגים קצת מקווי הבניין,

מיטל שניאור:

לא, לא,

עמנואל זלטס:

הם יצמצמו מה שאי-אפשר.

ישראל קלרמן:

איפה אתה רואה את זה?

עמנואל זלטס:

אני רואה את זה,

מיטל שניאור:

זה סטייה ניכרת בחלקה.

עמנואל זלטס:

אבל מה שהם לא יכולים הם לא יקבלו, אם זה ככה, יש פה חלק שכן אפשר.

ישראל קלרמן:

זה קיבל,

עמנואל זלטס:

שכן אפשר, מה?

ישראל קלרמן:

היום הביא,

עמנואל זלטס:

מה?

יואל שבת:

אפשר,

עמנואל זלטס:

איזה חזית זאת?

יואל שבת:

לא, לא נשאר.

נלי צדוק:

צריך לרוץ היום.

יואל שבת:

אבל צריך לקבל תוכניות מתוקנות, עמנואל, תראה את גבול המגרש ביחס למרפסות, תסתכל.

דליה אלפסי:

יש לנו מלא עבודה (לא ברור).

עמנואל זלטס:

זה מסתבר שכן,

יואל שבת:

בדיוק, אתה צריך לראות מה אנחנו מקבלים בסוף.

עמנואל זלטס:

זה תכנוני עכשיו,

מיטל שניאור:

יש בכל הקומות,

ישראל קלרמן:

ופה החלטה,

מיטל שניאור:

מבקשים,

עמנואל זלטס:

טוב.

ישראל קלרמן:

אז בוא נחזור, 71 כמו החלטה, 72,

מיטל שניאור:

אוקי,

ישראל קלרמן:

72,

מיטל שניאור:

72, אנחנו משנים את הקוד מדחייה במתכונת המוצעת, לדחייה לצורך השלמת תנאים.

ישראל קלרמן:

טוב.

עמנואל זלטס:

ושמה איזה תנאים חסרים?

ישראל קלרמן:

לא, זה (לא ברור).

פנחס רוטנברג:

שפ"ע ואיכות סביבה,

ישראל קלרמן:

בסדר, מאה אחוז הלאה. 73, לסגור את תיק הבניין,

מיטל שניאור:

כמו המלצה, שנייה,

ישראל קלרמן:

2020/278.1 לסגור,

מיטל שניאור:

72 לדחות לצורך השלמת תנאים. אבל להשאיר את אותו מלל של (לא ברור).

ישראל קלרמן:

הלאה, 73.

פנחס רוטנברג:

למה בעצם?

מיטל שניאור:

לא,

ישראל קלרמן:

לא עכשיו, זה,

מיטל שניאור:

למה? כי אנחנו עוד לא קלטנו את התוכנית המתוקנת,

פנחס רוטנברג:

רק בחנתם את זה,

מיטל שניאור:

לעומק.

ישראל קלרמן:

כן, כן. פנחס,

פנחס רוטנברג:

שנייה,

ישראל קלרמן:

לא, אל תגיד לי שנייה, אני מתקדם.

פנחס רוטנברג:

שנייה,

דליה אלפסי:

לדחות במוצעת, להשלמת תנאים,

ישראל קלרמן:

מיטל, הלאה, למה לא פה עכשיו, לא, אני לא רוצה,

פנחס רוטנברג:

אני רוצה להבין שנייה משהו.

ישראל קלרמן:

אני לא רוצה שתבין, אני רוצה להמשיך, אחרי זה היא תסביר לך, מה? אני לא רוצה להתעכב,
רוצה ללכת הביתה, הלאה, מיטל.

מיטל שניאור:

1.278/2020, לסגור את התיק.

ישראל קלרמן:

כן,

מיטל שניאור:

לבקשת המבקש.

ישראל קלרמן:

הלאה. 1983/641,

מיטל שניאור:

1983/641.6 לדחות במתכונת המוצעת. 2023/310, מובא להכרעת הוועדה האם לזמן מתנגדים.

ישראל קלרמן:

מה ההכרעה? מה זה?

מיטל שניאור:

שנייה.

(מדברים ביחד ברקע)

מיטל שניאור:

יש כאן בקשה שהיא תואמת תב"ע,

ישראל קלרמן:

כן,

מיטל שניאור:

משולבים ממ"דים בתחום הבנייה המוצעת, יש מתנגד שטוען שיש לו חנות,

עמנואל זלטס:

גם מעלית.

מיטל שניאור:

ויש חסימה של החנות,

עמנואל זלטס:

יש גם מעלית כתוב פה. בנייה, אני יודע, בסדר,

ישראל קלרמן:

והוא לא יכול להפריע. אז מה את אומרת?

מיטל שניאור:

אני אומרת קודם כל אני לא יודעת אם החנות שלו בהיתר,

ישראל קלרמן:

רוצה לדחות את ההתנגדות, ולשמוע אותה, אז את רוצה לדחות את ההתנגדויות?

מיטל שניאור:

מה זה?

ישראל קלרמן:

את רוצה לדחות?

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע, מה זה יש לו חנות? אבל,

נלי צדוק:

הוא אומר שחוסמים לו את החנות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כמה זה תואם תב"ע הבקשה?

ישראל קלרמן:

לא, למעט ממ"ד, היא אומרת לך.

עו"ד אילנית מיכאלי:

ומה חוסם לו הממ"ד, או הדברים האחרים?

מיטל שניאור:

שנייה רגע אני קודם אקריא את ההתנגדות שלו, דוד ניסוב.

עמנואל זלטס:

מה לא תואם תב"ע? מיטל.

מיטל שניאור:

הבנייה המבוקשת ע"י השכנים, חוסמת לי את הכניסה לחנות שבבעלותי. רק השבוע השוכר בנסס שלי הודיע לי שהולכת להתבצע בנייה עד כה לא שותפתי בשום מידע בקשר לתוכנית שעומדת לדיון בעירייה בקשר לקבלת היתר. אני אראה לכם את התמונות שלו.

עמנואל זלטס:

אגב ההתנגדות היא, היה פה פרסום נוסף שנעשה, והרי הפרסום הזה לא הגיש התנגדות, כך כתבתם. זה היה לדחות במתכונת, ויצא להם משלוח הודעות. רגע, יש פה מעלית, וכתבתם שתואם תב"ע המרפסות תואם תב"ע כתבתם,

מיטל שניאור:

לא, הבינוי שמפריע לו. יש לנו כאן חנויות, וכנראה כנראה לפי מה שאני מבינה זו החנות שלו, כנראה זו החנות אופניים הזאת, והבנייה היא כאן.

צחי ברים:

מה אתה אומר?

עמנואל זלטס:

אבל איפה זה חוסם את זה,

מיטל שניאור:

שנייה, לא זה, אני אראה לכם שנייה. הוא לא בצד של המרפסות, אוקי, הבנייה הזאת היא תואמת נספח,

ישראל קלרמן:

כן, מה לא?

מיטל שניאור:

אני אומרת שוב, יש כאן משולבים ממ"דים, אבל עדיין בתחום שמותר,

ישראל קלרמן:

נו, אז מה הבעיה?

מיטל שניאור:

וכנראה שזאת החנות אופניים שלו, שהוא אומר שהבנייה חוסמת לו את החנות,

ישראל קלרמן:

איפה?

מיטל שניאור:

שנמצאת בקומה שלמטה. הבנייה שתצמח פה, עכשיו אני לא יודעת אם החנות הזאת בהיתר,

ישראל קלרמן:

למה לא בהיתר?

מיטל שניאור:

או לא בהיתר,

ישראל קלרמן:

איפה זה?

מיטל שניאור:

אני לא יודעת, אפשר לזמן אותו.

עמנואל זלטס:

זה תואם תב"ע אבל.

מיטל שניאור:

זה תואם תב"ע. הנה, הנה יש לכם פה את הנספח.

ישראל קלרמן:

אתה יכול לאשר את זה,

מיטל שניאור:

תסתכל,

ישראל קלרמן:

התב"ע היא,

מיטל שניאור:

זה קצת שונה, זאת אומרת יש כאן מסה של בינוי,

ישראל קלרמן:

לפי התב"ע גם חסרות לו חנות לאשר.

מיטל שניאור:

כן, כן, יש בנייה פה. בדיוק באותו תחום.

ישראל קלרמן:

לפי התב"ע,

עמנואל זלטס:

הנה תסתכל, תראה.

מיטל שניאור:

כי פה,

עמנואל זלטס:

תראה את קו הבניין,

מיטל שניאור:

תראה, למשל בשביל הממ"דים עם עשו קצת חריגה, כי הם נתנו את הממ"דים כאן, אבל עדיין יש כאן בנייה בקטע הזה.

ישראל קלרמן:

תראי לאילנית, זה חנות רצינית.

עמנואל זלטס:

בתצ"א שנייה, תצ"א אפשר לראות תצ"א.

ישראל קלרמן:

אילנית.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה?

ישראל קלרמן:

תואם תב"ע, אבל חוסם כניסה לחנות, לזמן?

עו"ד אילנית מיכאלי:

תראה, התב"ע, השיקול דעת מצומצם, אבל עדיין יש מצבים,

יואל שבת:

אבל זה נספח הבינוי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל זה ממש חוסם כניסה לחנות, אז מה נעשה?

יואל שבת:

משהו,

ישראל קלרמן:

מה? מה? יואל,

יואל שבת:

אתה לא יכול לחסום דלת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון, בעיה,

ישראל קלרמן:

לזמן.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לזמן בשביל לראות מה אפשר לעשות איתם, יואל,

ישראל קלרמן:

זה למטה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

יואל,

יואל שבת:

אין מצב שלא בהיתר,

עמנואל זלטס:

בבקשה תבדוק.

יואל שבת:

רגע, בנספח הבינוי מה מופיע החנות?

יוחנן וייצמן:

אני שלחתי לך מייל אז?

ישראל קלרמן:

חנות, מופיע חנות.

יואל שבת:

מופיע חנות,

ישראל קלרמן:

כן.

מיטל שניאור:

לא מופיע פה חנות,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) מה?

עמנואל בהרמוניקה שהגישו בהיתר,

יואל שבת:

איך מופיע בנספח הבינוי?

ישראל קלרמן:

הם הגישו בוודאי תואם את ההיתר, הם ימציאו עכשיו,

מיטל שניאור:

כנראה.

ישראל קלרמן:

בוא נקרא (לא ברור). פעמיים?

עמנואל זלטס:

נכון,

ישראל קלרמן:

אז (לא ברור) לאשר את זה.

מיטל שניאור:

כן, הוא אמר,

ישראל קלרמן:

רואים את זה, רואים את זה, בהרמוניקה שהם הגישו,

מיטל שניאור:

מותר להם לבנות בתחום הזה, הם קצת שינוי בגלל הממ"דים,

ישראל קלרמן:

מה זה רואים את זה בתוך הזה שלהם? בתוך ההרמוניקה שהם, הם שמו חנות,

מיטל שניאור:

אבל הוא, לא, תשים לב כל החניות,

יואל שבת:

הפתח, הנה הפתח נשאר.

מיטל שניאור:

כל החניות הם בחזית הזאת, אני לא יודעת אם החנות שלו, היא חנות שמאושרת, ופה יש מחסנים,

ישראל קלרמן:

הם כתבו את זה, הם כתבו, פתח.

מיטל שניאור:

לדעתי יש (לא ברור) שהוא שינוי המחסן לחנות.

יואל שבת:

בוא נראה.

מיטל שניאור:

אני לא יודעת בוודאות,

יואל שבת:

בוא נראה את זה בהיתר.

מיטל שניאור:

ניסיתי לבדוק, לא הצלחתי, אפשר,

עמנואל זלטס:

תעלי שנייה תצ"א.

מיטל שניאור:

ניסיתי לטלפן לעורכת הבקשה, היא לא,

יואל שבת:

מה? אנחנו לא מוצאים את ההיתר המקורי?

מיטל שניאור:

לא,

יואל שבת:

לא מוצאים היתרים ישנים? איפה זה? איפה זה? באיזה מקום זה?

מיטל שניאור:

שנייה אני אעלה את ה - , במעלות דפנה.

עמנואל זלטס:

אבל 95 (לא ברור).

ישראל קלרמן:

עד איזה שעה? עד איזה שעה?

ישראל קלרמן:

שבע.

עמנואל זלטס:

עד חמש, הצביעו 95.

פנחס רוטנברג:

לא יאומן, כמה שזה לא מעניין את אף אחד, וכמה מתעסקים בדבר הזה.

יוחנן וייצמן:

זה כמו חנות ספורט כזאת,

ישראל קלרמן:

אותי זה לא מעניין,

פנחס רוטנברג:

אף אחד ברחוב זה לא מעניין,

יוחנן וייצמן:

איזה רחוב?

יואל שבת:

רגע, על מה זה משפיע עלינו ביום יום?

פנחס רוטנברג:

כלום.

עמנואל זלטס:

לאוכל במסעדה שאוכלים.

ישראל קלרמן:

מה זה השטויות האלה? מה זה משפיע?

פנחס רוטנברג:

בן אדם ברחוב זה מעניין אותו.

עמנואל זלטס:

כי אנשים לא מבינים בזה.

פנחס רוטנברג:

מי הרב הראשי?

עמנואל זלטס:

בטח כל הייבוא,

פנחס רוטנברג:

בסדר, משפיע, יש שמה כמה אנשים חזקים.

עמנואל זלטס:

אם היה כאן (לא ברור) נבחר, היה משפיע משמעותי,

ישראל קלרמן:

בדיוק.

עמנואל זלטס:

משמעותי מאוד משפיע, היום במצב הנתון היום, זה כבר.

ישראל קלרמן:

מי זה?

עמנואל זלטס:

יש כמה?

ישראל קלרמן:

איפה אתה? במשרד?

(מדברים ביחד)

יואל שבת:

מיטל, מה המספר תיק?

עמנואל זלטס:

23/310.

יואל שבת:

310?

עמנואל זלטס:

כן,

יואל שבת:

23/310?

עמנואל זלטס:

כן, כן. הרמת כוסית.

יואל שבת:

כן, ראיתי פה. יש פה תוכנית משנת 2010.

ישראל קלרמן:

מה זה? על מה?

מיטל שניאור:

זו החנות, כנראה שזאת החנות שלו, היא טוען שהבינוי הזה מפריע ל - ,

יואל שבת:

אבל יש שמה תוכנית 12558 שאושרה בשנת 2010,

עמנואל זלטס:

שמה הוצג שם?

יואל שבת:

נכון? ואז אני מאמין שיש שמה גם נספח בינוי,

עמנואל זלטס:

עוד פעם, 12?

יואל שבת:

12558, מסמכי התוכנית, הנה יש פה גם נספחים, בוא נראה.

עמנואל זלטס:

איזה מספר? 14?

דליה אלפסי:

התיק הזה יש התנגדויות. זה לא משנה?

עמנואל זלטס:

זה הבניין,

עו"ד אילנית מיכאלי:

על איזה תיק, אתה מדבר?

יואל שבת:

שנייה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

איזה תיק? זה החסימת חנות?

יואל שבת:

כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז אם זה חוסם, אז תביא אותם ונשמע, מה הבעיה?

עמנואל זלטס:

תראה, למה זה חודר לפה? זה 14.

יואל שבת:

בוא נזמן וזהו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

נזמן וזהו, זה מה שישראל אמר,

יואל שבת:

ועד אז, ועד אז,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אמר ראשון,

יואל שבת:

ועד, מיטל, ועד אז זה להשלים את הבדיקה מבחינתנו, לא מופיע בנספח הבינוי,

מיטל שניאור:

לא, הוא טוען לנספח הבינוי, שוב, יש בינוי בקטע שהוא בונה,

ישראל קלרמן:

מצד שני, עוד שנה, (לא ברור).

עו"ד אילנית מיכאלי:

לזמן וזהו, הם יבואו ותשמעו.

עמנואל זלטס:

איפה? מאיפה אתה קורא? למטה פה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

בואו, אנחנו משנים את הסדר.

ישראל קלרמן:

רגע, חברים, אבל אולי נאשר חלק, אני רואה שיש פה מעלית פנימית, יש פה נכים, יש פה זקנים, בואו שנייה,

מיטל שניאור:

לא, אתה לא יכול להתקדם, כי,

ישראל קלרמן:

לא, תואם תב"ע אני בוודאי לא צריך, אבל מה לסגור, אני אומר את החלק שסוגר את החנות, על זה אני מוכן לזמן. סליחה חברים, יש פה גם מעלית פנימית, מה? להפריע לבן אדם לבנות מעלית פנימית? אתם יודעים מה זה, לזמן זה (לא ברור) שבוא יגיע פה בסביבות מאי.

עמנואל זלטס:

יש כאן נספח בינוי, תראה את הנספח,

ישראל קלרמן:

שלא יעבור את כל (לא ברור) של.

עמנואל זלטס:

במפלס הקרקע, תראה אם יש חנות. לא, פה,

ישראל קלרמן:

נכון,

עמנואל זלטס:

מחסנים הכול מחסנים פה, מה?

יואל שבת:

אתה מייצר לו את המפלס.

עמנואל זלטס:

את הכי תחתון, מה זה משנה?

פנחס רוטנברג:

בשביל שישכור, שיעבור (לא ברור).

ישראל קלרמן:

מה אתה רואה?

יואל שבת:

אני אומר שרוצה לבדוק, אבל הנספח נתקע לי. לא נותן לי לגלול את כל ה - ,

יוחנן וייצמן:

מה? לא, זה לא מאושר, זה לא מאושר. כל אלה הציעו פה 5, 3.

יואל שבת:

הנה אני,

יוחנן וייצמן:

לא, אתה יודע מה הבעיה?

יואל שבת:

מיטל,

מיטל שניאור:

כן,

יואל שבת:

איפה זה יוצא? אני פה מול הנספח.

מיטל שניאור:

הנה הנספח.

עמנואל זלטס:

יש פה חנויות,

מיטל שניאור:

יש חנויות בצד השני,

יואל שבת:

איזה (לא ברור)?

עמנואל זלטס:

ב – 14,

יואל שבת:

הנה. פה זה בכלל מחסנים.

מיטל שניאור:

אתה מסתכל קומה מעל.

יואל שבת:

עוד קומה?

יוחנן וייצמן:

לא, לא התכוונתי, זה לא הדיון הזה, דיון שאתה היית פה בחדר, בחדר הזה. לא,

ישראל קלרמן:

החנות, שהוא עשה אותו גם כן, אז לא אישרו את זה בכלל. אני זוכר את ההתנגדות, ממש.

מיטל שניאור:

בגלל שממקמים, מתכננים ממ"דים, אז אפרופו (לא ברור), וגם המדרגות וחנות שלו, יש מחסנים ואז,

יואל שבת:

חנות,

מיטל שניאור:

יפה,

יואל שבת:

חנות.

מיטל שניאור:

עכשיו הוא טוען שיש לו פה חנות,

ישראל קלרמן:

מה?

יוחנן וייצמן:

זה רק רע. לעשות רע לאנשים.

מיטל שניאור:

כאן, כנראה שזו החנות שלו. זה אני לא בטוחה שזה בהיתר, זה הבנייה. פרופורציות קומות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל מצוין שזה, אתה יודע איזה בום היה? בפסגת זאב. תקשיב, זה היה לידינו, זה ביישובי בנימין. שומע? יישובי בנימין,

מיטל שניאור:

כן, לאחר שהוועדה הקריאה את ההתנגדות, טוב, אנחנו ממשיכים, ישראל. כאן אנחנו מזמנים את המתנגד.

פנחס רוטנברג:

ישראל, ההחלטה היא לזמן.

מיטל שניאור:

ב – 75.

נלי צדוק:

יללה לזמן?

ישראל קלרמן:

רגע, מה אומרת אילנית?

נלי צדוק:

לזמן.

דליה אלפסי:

משגר את ההחלטה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לזמן.

יואל שבת:

על הכול, על הכול?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, אי-אפשר לתת חצי החלטה, (לא ברור),

מיטל שניאור:

כן, אנחנו לא יכולים להתקדם בחצי.

ישראל קלרמן:

טוב.

דליה אלפסי:

זהו?

ישראל קלרמן:

הלאה, התיק הבא.

מיטל שניאור:

2018/775.01, 76

יואל שבת:

תיק אחרון,

ישראל קלרמן:

תיק אחרון. איך אמרת?

מיטל שניאור:

2018/775.1 לדחות במתכונת המוצעת.

יוחנן וייצמן:

תודה רבה.

ישראל קלרמן:

אני לא הבנתי.

מיטל שניאור:

76 בסדר היום.

ישראל קלרמן:

תודה רבה. הסתיים הדיון, כתיבה וחתימה טובה, שנה טובה לכולם, כלילותיה, (לא ברור) וכל מי שרוצה להיפגש עוד לפני החג, עם יואל, אני הולך לשמה.

עמנואל זלטס:

את הסליחות.

יוחנן וייצמן:

מה? לבקש סליחה?

עמנואל זלטס:

סליחה דרך ישראל, כן.

ישראל קלרמן:

שנה טובה, תודה לכולם.

עמנואל זלטס:

בשורות טובות.

ישראל קלרמן:

תפסיק את הזה.

עמנואל זלטס:

רפאל, תכבה.

סיום הדיון